

**HOLLAND
FESTIVAL 2017**

EN MANQUE

VINCENT MACAIGNE

INFO

WO 7.6, DO 8.6, VR 9.6
WED 7.6, THU 8.6, FRI 9.6

aanvang starting time
20:30
8.30 pm

locatie venue
Compagnietheater

duur running time
2 uur, geen pauze
2 hours, no interval

taal language
Frans, Engels met Nederlandse en Engelse boventiteling
(deel in het Engels wordt niet boventiteld)
French, English with Dutch and English surtitles
(English is partly not subtitled)

inleiding introduction
door by Tom Helmer
19:45
7.45 pm

meet the artist
met with Vincent Macaigne
moderator Tom Helmer
do 8.6 – na de voorstelling
Thu 8.6 – after the performance

CREDITS

tekst, regie, scenografie text, direction, scenography
Vincent Macaigne

medewerking scenografie collaboration scenography
Julien Peissel

licht light
Jean Huleu

rekwisieten props
Lucie Basclet

geluid sound
Marianne Pierré, Jonathan Cesaroni

stage manager stage manager
Sébastien Mathé

stem voice
Machteld Vis

decor decor
Ateliers du Théâtre de Vidy

regie-assistent assistant director
Salou Sadras

cast cast

Thibaut Evrard, Liza Lapert, Clara Lama-Schmit, Sofia Teillet

figuranten extras

Gwen van Beersum
Berith Danse
Chuday Goncalves
Harry Kraaij
Marina Kopier
Laura Laman
Amarante Nat
Anne-Friné Steiger
Alisse van de Ven

kind child

Ivanka Bluekens
Elea Bluekens

productie production

Théâtre de Vidy, Compagnie Friche 22.66

coproductie coproduction

Théâtre de la Ville – Paris, La Villette – Paris, Tandem Scène nationale, Holland Festival

met steun van with support of

Compagnie Friche 22.66 ontvangt als nationaal gezelschap steun van het ministerie van Cultuur en Communicatie

met steun voor de tour van with touring support of

Pro Helvetia, Swiss Arts Council, Institut Français

met medewerking van with the collaboration of

Jeune théâtre national

administratie administration

Compagnie Friche 22.66 : AlterMachine: Camille Hakim Hashemi, Elisabeth Le Coënt

foto photo

Mathilda Olmi

wereldpremière world premiere

Lausanne, 13 december 2016

Hoofdbegunstiger / Patron

FONDS 21

Mede mogelijk gemaakt door

A M
O M
D M
O

A M
D M
O

BankGiro Loterij **FONDS**

Rabobank

En manque maakt deel uit van het HF Youngprogramma.

H-Fyoung

TOELICHTING

In 2012 debuteerde de Franse regisseur Vincent Macaigne op het Holland Festival met *Requiem 3*, een agressieve en zwartkomische kijk op de Bijbelse broedertwist tussen Kaïn en Abel. *En manque* is zijn meest recente werk.

En manque gaat over een vrouw die worstelt met een depressie. Na een armoedige jeugd is ze met een rijke man getrouwd. Met zijn fortuin begint ze een prestigieuze kunstgalerie in de vallei waar ze is opgegroeid. Toch ervaart ze grote sociale en mentale eenzaamheid. Ze beweegt zich door het leven alsof ze haar eigen dode lijf met zich meedraagt, hunkerend naar de zuivere en radicale liefde – minder is voor haar onacceptabel. Alleen haar dochter is in staat de verdoving te doorbreken, maar pas nadat ook zij een innerlijke strijd heeft uitgevochten.

Het theateruniversum van Macaigne is intens, wreed en tegelijkertijd liefdevol. Beeldende kunst, bewegingstheater, soundscapes en teksttoneel komen samen in een orkaan van beeld en geluid. Tegelijkertijd is een constante ondertoon van zwartgallige humor voelbaar. Macaignes werk is een poging om de morele dubbelzinnigheid van het bestaan bloot te leggen, vaak via een radicale deconstructie van klassieke literaire en theatrale teksten. Dit is een methode die hij eerder hanteerde in *Idiot!* (2009, vrij naar Dostojevski's *De Idiot*) en *Au moins j'aurai laissé un beau cadavre* (2011, vrij naar Shakespeares *Hamlet*).

VINCENT MACAIGNE OVER EN MANQUE

Naar jezelf kijken. Naar jezelf kijken en je eigen mislukking en je eigen zwakheden onder ogen zien. Proberen nieuwe mensen te ontmoeten. Trachten te luisteren naar het lawaai van de wereld en iets voelen. Wat hebben we bereikt? Hoe vertrouw ik opnieuw op een beweging? Hoe maak ik van een voorstelling een organisch denkveld? Hoe kan ik vragen blijven stellen?

Ach, vergeef me dat ik verdoel als ik een onderneming probeer te rechtvaardigen, die voor mij gaat over de poging acteurs, medewerkers en een publiek in aanraking te brengen met mijn universum en mijn vragen. De verwoede poging alles te omarmen: de veelheid aan vragen, aan lijden, aan vreugde, aan alles wat je van de wereld hebt kunnen vernemen tijdens die twee laatste weken en vier dagen dat je aan het werk was.

Ik maak geen voorstelling over de actualiteit. Maar over onze duistere en heldere dieptes. Over onze liefde en onze intimiteit in de wereld. Onze woede en onze angst voor de toekomst. Onze schuld en de reeds afgelegde weg. Ik wil geen paradoxen en tegenstrijdigheden oplossen. Maar proberen groter te zijn dan het kader.

Dat is wat het werk voor mij inhield! En ik hoop dat u er mijn eigen mislukking in ziet, mijn eigen twijfels en mijn lelijkheid, mijn liefde, mijn woede en mijn grote droefheid, maar ook

mijn vreugde, onze vreugde! Onze woede, ons verlangen naar omarming!

Vincent Macaigne, december 2016

'Hier, hier beneden zal jij jezelf opbreken in een miljard walgelijke verhalen. Er zijn meer nieuwe verhalen te vertellen hier. Toen deze nederzetting werd gesticht, hier, beneden, in het dal, daar waar de bevolking leeft, brulde je dat je je armen wilde openen voor de wereld en je wilde laten opeten door de wereld. En het is waar, mijn familie heeft de vitaliteit van duizenden jongemannen opgegeten, van al die mensen die hier beneden in het dal leven. Maar zo zit de wereld in elkaar.'

OVER DE ARTIEST

In het theater van de Franse regisseur, toneelschrijver en acteur **Vincent Macaigne** (1978) komen choreografie, beeldende kunst en teksttoneel samen tot een bijzonder krachtig, scherp en verwoestend schouwspel. Dramaturg Eric Vautrin schrijft hierover: 'De agressie en wreedheid in zijn werk komen voort uit zowel woede en euforie, uit liefde en wanhoop, uit tederheid en onverbiddelijke afwijzing. Hij zoekt geen oplossingen, hij zoekt vitaliteit.' Zijn voorstellingen verschijnen vaak in meerdere versies. In 2006 maakte Macaigne *Requiem ou introduction à une journée sans héroïsme*, een productie die een aantal maal werd herschreven en in aangepaste versies weer werd opgevoerd. In 2009 presenteerde hij de eerste versie van *Idiot!* – een radicale interpretatie van de roman *De Idiot* van Fjodor Dostojevski – die in 2014 werd bewerkt tot *Idiot! parce que nous aurions dû nous aimer*. Hij debuteerde als regisseur met *Friche 22.66* (2004). In 2011 stond Macaigne op het Festival d'Avignon met *Au moins j'aurai laissé un beau cadavre*. Met *Requiem 3* (de derde versie van dit stuk) was Macaigne in 2012 voor het eerst te gast op het Holland Festival.

Macaigne is ook filmregisseur. Hij maakte de films *Ce qui restera de nous* (2009), *Dom Juan* (2015) en zijn eerste lange film *Pour le réconfort* (ACID, Festival de Cannes 2017). Als filmacteur was hij onder andere te zien in *Tonnerre* (2013) van Guillaume Brac, *Eden* (2014) van Mia Hansen-Løve, *Une histoire américaine* (2015) van Armel Hostiou en *La loi de la jungle* (2016) van Antonin Peretjatko.

NOTES

The French director Vincent Macaigne made his Holland Festival debut in 2012 with *Requiem 3*, an aggressive and darkly humorous take on the conflict between the Biblical brothers Cain and Abel. *En manque* ['In need'] is his most recent work.

It is about a woman struggling with depression. After growing up in poverty, she marries a rich man. She uses her fortune to found a prestigious art gallery in the valley she grew up in. But she experiences great social and mental loneliness. She goes through life like she is carrying her own dead body around with her, craving pure and radical love – and accepting nothing less. Only her daughter manages to break through her numbness, after going through her own internal struggle.

Macaigne's theatrical universe is intense, cruel and yet loving. Visual art, theatre of movement, soundscapes and text-based theatre come together in a maelstrom of imagery and violence. At the same time, there is a constant undercurrent of melancholic humour. Macaigne's work is an attempt to expose the moral ambiguity of existence, often through a radical deconstruction of classical literary and theatrical texts. He used this method earlier in *Idiot!* (2009, freely adapted from Dostoyevsky's *The Idiot*) and *Au moins j'aurai laissé un beau cadavre* (2011, freely adapted from *Hamlet*).

VINCENT MACAIGNE ON EN MANQUE

Looking at yourself. Looking at yourself and facing your failure and your weaknesses. Trying to meet new people. Attempting to listen to the clamour in the world and feel something. What have we achieved? How can I again have faith in a movement? How do I make a performance into an organic current of thought? How can I keep asking questions?

Forgive me for digressing when I try to justify an undertaking that for me is determined by an attempt to bring actors, staff, and audience into contact with my universe and my questions. The frantic attempt to embrace everything: the multitude of questions, suffering, joy, and everything I could learn about the world in the last two weeks and four days in which I was working.

I don't make performances about current affairs; they are about our dark and clear depths. Our love and our intimacy in the world. Our anger and our fear for the future. Our guilt and the path we have followed. I don't want to resolve paradoxes and contradictions, but try to transcend the framework.

That is what this work meant to me! I hope you will see my failure in it – my doubts and my ugliness, my love, my anger and my great sadness, but also my joy, our joy! Our anger, our yearning to be embraced!

*'Here below, you will scatter yourself in a billion vile stories
There are no more new stories to tell here. Setting this foundation down there, in the valley, where lives the mob, you've shouted you wanted to open your arms to the world, and to get eaten by the world. And that's true, my family has eaten all the vital force of thousands of young men, all the people living down there, in the valley. But this is how it is.'*

ABOUT THE ARTIST

French director, author and actor **Vincent Macaigne** (1978) combines choreography, visual art and text-based theatre to create an extraordinarily powerful, sharp and devastating spectacle. In the words of dramaturge Eric Vautrin: 'Its vivacity, its violence – and one might even say, its cruelty – come from rage as much as euphoria, from love as much as despair, from tenderness as much as unconditional refusal. He does not look for a solution, he looks for vitality.' Macaigne often makes several versions of his performances. He made *Requiem ou introduction à une journée sans héroïsme* in 2006, which he rewrote a number of times, staging modified versions. In 2009 he presented his initial version of *Idiot!* – a radical interpretation of Fyodor Dostoyevsky's novel *The Idiot* – and he released a revised version in 2014 entitled *Idiot! parce que nous aurions dû nous aimer*. He made his debut as a director with *Friche 22.66* (2004). Macaigne went to the 2011 Festival d'Avignon with *Au moins j'aurai laissé un beau cadavre*. *Requiem 3* – Macaigne's Holland Festival debut in 2012 – was the third version of this piece.

Macaigne is also a film director. He made the films *Ce qui restera de nous* (2009) and *Dom Juan* (2015). His first feature film is *Pour le réconfort* (ACID, Festival de Cannes 2017). As a film actor, he featured in Guillaume Brac's *Tonnerre* (2013), Mia Hansen Løve's *Eden* (2014), Armel Hostiou's *Une histoire américaine* (2015), Antonin Peretjatko's *La loi de la jungle* (2016).

translation Brendan Monaghan